

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
La strălătatate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Mellin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Credința care strămută munți

Acum câțiva ani îmi povestea un francez bătrân din Paris, că în timpul războiului celui mare din anii 1914-1918, într'un rând, tare era primejdios orașul Verdun din Franța. Tunurile germane îl băteau din toate părțile, și mulți credeau că dacă vor reuși Nemții să ia Verdunul, nu se vor opri până în Paris. Din Paris mulți oameni mai tricoși, începură a-și împacheta sutul pe cară, ca să le ducă mai înspre miazăzi.

Era o jale și o spaimă nemaipomenită, căci doară nu e ușor să te muți cu tot ce ai, mai cu seamă când n'ai nici unde te muta.

— Intr'o zi — zicea domnul francez — eu mergeam dela școală — căci era profesor —, spre casă. Treceam pe dinaintea bisericii numite „a Sfintei Inimi a lui Isus”. M'am oprit puțin în biserică, ca să sic un „Tatăl nostru” și o „Născătoare”, pentru cei ce sunt la războiu. De cealaltă parte a străzii veneau o mulțime de fetițe de școală primară, frumos, în rând și fără de nici o gălăgie — cum le era obiceiul de altădată —, deși acum nu era nici o profesoară, nici o pedagogă cu ele. Intră toate frumos în biserică, ingenunche înaintea altarului unde era Sfânta Taină, și încep să se roage cu glas tare și din toată inima, strigând care pe întrecute:

— Isuse Preasfințite, ajută patriei noastre, și nu lăsa să cadă Verdunul. Inimă sfântă a lui Isus, nu lăsa să biruiască dușmanul și să-ți strice bisericile tale. Isuse alotpuinrice, luptă tu pentru Franța. Biruiește tu pe dușmanul nostru și al bisericilor tale. Nu lăsa ca Neamțul erezic să se mândrească cu biruință asupra fiilor Franței. Adu-ți aminte că Franța e fiica mai mare a bisericii tale. Au fost în Franța și necredincioși destui, și mai sunt; dar tu nu te uita la aceia, ci ascultă glasurile noastre cari te iubim și-ți slujim cu credință. Iartă pe cei necredincioși, Isuse, și grăbește și ne ajută, rugămu-te, Maică sfântă a lui Isus. Preasfântă Fecioară Marie, roagă-te pentru Franța, ca să ajute părinților și fraților noștri să nu lase Verdunul pe mâinile dușmanilor...

— O călugăriță „Visitandină”, catecheta, spuse fetițelor în școală că patria e în mare primejdie, și le îndemnă să se roage ca să nu cadă Verdunul. Copilele au împlinit sfatul întocmai. După școală, în loc să meargă acasă, sberguindu-se ca altă-

dată, în tăcere merseră toate în rând, și intrară în biserică, unde se rugară precum le-a spus sora călugăriță.

— Și Dumnezeu a ascultat rugăciunea lor — sise bătrânul francez cu lacrimile în ochi. — Dumnezeu a ascultat rugăciunea celor nevinovați, căci Verdunul n'a căzut; iar eu cred că rugăciunile acelea l-au apărut mai mult decât armele și vitejia soldaților, căci armele sunt mai biruitoare dacă sunt însoțite de rugăciunile credincioșilor...

Frumoasă pildă de credință! Dar să spun una și mai frumoasă, petrecută în zilele noastre.

La 15 Martie, anul acesta, armata germană cuprinse Ceho-Slovacia, desființând țara aceea. Ungurii începură și ei să pătrundă cu armata lor prin Rutenia și prin Slovacia, cătând cu lăcomie să cuprindă sate și orașe undă erau câțiva unguri. Țara noastră a trebuit să cheme câteva contingente de rezerviști sub arme, ca să apere granițele la caz de primejdie.

Prin sate se făcu tulburare, mai cu seamă că mai întâi fură chemați numai cei cubiletul galben, adică „gradații”; iar după câteva zile și cei cu biletul roșu. Bătrânii erau îngrijorați, că vine vremea lucrului, și n'are cine le scoate plugu din surd, căci cei destoinici sunt duși, și poate că se va face chiar războiu. Femeile se adunau grupuri, ca puii cei pârâșiți de cloșcă, și cu lacrimile în ochi se întrebau, ce vor face.

Numai femeile din Nicula (jud. Someș) din Săcălaia, din Sânt-Ioana și din Mintiul Gherlei nu era desndădădute.

Se hotărâră ele de ele să facă prescuri și să le ducă la mândăstirea Nicula. Dar prescurile cum să fie? Alegeau grâul pe masă, și la fiecare boabă siceau câte un „Tatăl nostru” și o „Născătoare de Dumnezeu”, pentru pacea lumii.

Toate femeile tinere, bătrâne, fete, copile și copii, alegeau grâu și se rugau, iar grâul ales în feiul acesta, l-au „rășnit”, l-au cernut și au făcut din el prescură, pe care au dus-o la mândăstire. Ele toate au luat parte la slujbă, s'au spovedit și s'au cuminecat, pentru pacea lumii, și pentru întoarcerea acasă a celor chemați sub arme.

Au făcut lucrul acesta întreagă săptămâna înainte de Florii, și, deja după a doua și a treia liturgie, au început să se întoarcă în sat unul câte unul din cei plecați.

Cuvinte Regale

„Astăzi, în mijlocul vostru, am venit cu inima plină de dragoste pentru toți Români și cu singurul gând de a strânge împrejur pe toți fiii Patriei, dornici de muncă și adevăr”. (Din proclamația M. S. Regelui Carol II către popor din ziua de 8 Iunie 1930).

Va fi poate „vota lui Hitler”, isama Ungurilor, înțelepciunea guvernului, împrejurările neprieelnice pentru războiu? Poate să fie oricare, dar mai mult este „vota lui Dumnezeu”, căci lacrima fierbinte și rugăciunea înflăcărată, isvorită din inimi curate și pline de încredere, pătrunde până la Tronul Celui Preaînalt. Zece drepti ar fi scăpat oarecând Sodoma și Gomora de foc și de pustiire. Rugăciunile credincioșilor scapă de războiu Sodoma zilelor noastre, Europa, și îmblânesc dreapta mână a lui Dumnezeu, ca să nu ne mai pedepsească cu un războiu; deși după faptele noastre am fi vrednici să n'avem nici o zi de pace.

— Dacă ați avea credință ca un grăunte de muștar — zicea Domnul —, și ați sice muntelui să se mute într'alt loc, și nu vă veți îndoi, adevăr sic vouă că va fi cum siceți, căci la Dumnezeu nimic nu e cu neputință.

N. Lupu

Întâlnirea la Blaj a celor ce au absolvat cl. VIII. înainte cu 40 ani. În ziua de 1 Iunie s'au întâlnit la Blaj foștii elevi de clasa a opta a liceului de băieți, cari au absolvat înainte cu 40 ani, adică în 1899 între ei se afla și P. S. episcop Dr. Ioan Bălan al Lugojului, Dr. Camil Negrea profesor universitar Cluj, Traian Gherman fost director al liceului de fete din Blaj, Ioan Băgălan profesor pensionar Blaj și alții, cu totul 19 înal din cei 32 câți erau în 1899. După slujba bisericească din catedrală, ei s'au adunat în clasa lor, unde fostul șef al clasei, P. S. Sa Ioan al Lugojului, cu lacrimi în ochi a citit catalogul. S'au prezentat apoi la I. P. S. Sa Mitropolitul, iar pe urmă au luat parte la un banchet. Dintre foștii lor profesori nu mai trăiește decât dl Ioan Emil Prodan.

Papa a numit doi episcopi negri. Papa Pius XI a numit cei dintâi episcopi japonezi, chinezi și indieni. Papa Pius XII, urmând pilda înaintașului său, a numit de curând doi episcopi negri, pe unul li chiamă Ignazia Ramarosandratana, iar pe al doilea Iosif Chivanuca.

Apostolii

„Veniți după mine și vă voi face pescari de oameni“ (Din evanghelia II după Rusalii, Matei 4, 18).

Cu duminica de astăzi încep duminicile octoiului și ale mineiului, după ce au trecut cele ale triodului și ale pentecostarului. Și această duminică, numită a doua după Rusalii, s'ar putea numi duminica apostolilor, fiindcă evanghelia glăsuște despre chemarea la apostolie a acelor oameni simpli cari au fost apostolii de mai târziu.

Cuvântul de apostol este de origine grecească, se derivă dela verbul grecesc »apostollein« și înseamnă »a trimite«. Apostolii au fost trimiși ai Domnului, trimiși în lume printre păgâni, ca să-i întoarcă la Isus, la Mântuitorul sufletelor noastre, la Mesia cel mult făgăduit, la Fiul lui Dumnezeu unul născut care pentru noi a pățimit. Și ei și urmașii lor au mers și au propovăduit evanghelia învierii la toate neamurile pământului, așa că astăzi nu mai este aproape nici un popor, care să nu aibă un număr cât de mic de catolici, adecă de membri ai singurei biserici mântuitoare care este cea catolică, adecă cea condusă de Papa dela Roma.

Să vedem acuma care a fost slujba apostolilor:

1. Ei sunt înainte de toate trimiși ai lui Dumnezeu. Spune adecă Isus: „Pace vouă, precum m'a trimis pe mine Tatăl, și eu vă trimit pe voi“ (Ioan 20, 21). Și că de fapt Isus i-a trimis pe ei,

recunoaște unul dintre ei, marele apostol Pavel, la II. Cor. 5, 20: „Așadar solim pentru Cristos, ca și cum Dumnezeu v'ar îndemna prin noi“ și la Galateni I. 1: „Pavel apostol — nu dela oameni, nici prin om, ci prin Isus Cristos și prin Dumnezeu-Tatăl, care l-a înviat pe el din morți“.

Și acești apostoli au fost trimiși a) ca să mărturisească despre viața, învățătura și învierea lui Isus și anume, ca martori cari cu ochii au văzut și cu urechile au auzit tot ce a făcut Isus; b) ca să formeze și întemeieze biserica, că de aceea i-a făcut Isus „pescari de oameni“ (Matei 4, 19); c) ca să învețe pe oameni și să-i conducă prin legile și pedepsele pe cari le vor înființa, de aceea le-a spus Isus lor: „Adevăr grăiesc vouă, oricâte veți lega pe pământ, vor fi legate și în cer; și oricâte veți deslega pe pământ, vor fi deslegate și în cer“ (Matei 18, 18). De aceea și spune cu atâta tărie sf. apostol Pavel în epistola sa I către Corinteni: „In deobște se aude că la noi e desfrânare, și o astfel de desfrânare cum nici între păgâni nu s'a văzut“ (5, 1) și apoi continuă, ca unul care are putere de a aduce legi și a pedepsi: „Ci eu, deși departe cu trupul, însă de față cu duhul, am și judecat, ca și cum ași fi de față, pe celce a făcut una ca aceasta: In numele Domnului nostru Isus Hristos, adunați fiind voi împreună cu duhul meu, cu puterea Domnului nostru Isus Cristos, dau pe unul ca acesta Satanei, spre pieirea trupului, ca sufletul să se mântuiască în ziua Domnului Isus“ (5, 3—5).

2. Apostolii continuă lucrările lui Isus. De aceea și fac minuni, asemenea lui Isus: „In numele meu draci vor scoate, în limbi nouă vor grăi, șerpi vor lua în mână și chiar ceva dătător de moarte de vor bea, nu-i va vătăma pe ei; peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși“ (Marcu 16, 15—19). De aceea a avut Isus în ei toată încrederea:

„Mergeți în toată lumea și propovăduiți evanghelia la toată făptura; celce va crede și se va boteza, mântui-se-va, iar celce nu va crede, osândi-se-va“ (Marcu 16, 15—16). Ceeace tac ei, e bun făcut, recurs nu este nici la însuși Dumnezeu; de aceea le spune Isus: „Iar de nu te va asculta (fratele tău), ia cu tine încă unul sau doi, ca din gura a doi martori sau trei să se statornicească orice cuvânt. Și de nu-i va asculta pe ei, spune-i Bisericii, iar de nu va asculta nici de Biserică, să-ți fie fie ca un păgân și vameș. Adevăr grăiesc vouă: oricâte veți lega pe pământ, vor fi legate în ceruri; și oricâte veți deslega pe pământ, vor fi deslegate și în ceruri“ (Matei 18, 16—18). Isus Cristos a lăsat ca ei să fie mijlocitori între Dumnezeu și oameni; precum nimenea nu poate veni la Tatăl decât prin Isus Cristos, tot așa nu poate veni nimeni la Isus decât prin apostoli. De aceea i-a și cinstit pe ei Biserica mai mult decât pe toți oamenii după Dumnezeu și Preacurata Vergură Maria.

3. Această putere, pe care le-a dat-o Dumnezeu-Fiul, ei o duc în deplinire prin Petru, căruia i-a dat Isus deplinătatea puterii, când i-a zis: „Și eu îți zic ție, tu ești Petru și pe această piatră voi zidi biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pe ea. Și ție îți voi da cheile împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri“ (Matei 16, 19—19). Ei cu Petru însă au fost totdeauna una și nedespărțiți și nici odată nu-i vedem lucrând, cel puțin în chestiuni mari, fără de el.

4. Această tovarășie însă ține până la sfârșitul veacurilor. De aceea le zice lor Isus: „Datu-mi-s'a toată puterea în ceruri și pe pământ. Drept aceea, mergând învățați toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului Sfânt, învățându-i să păzească toate câte v'am poruncit vouă; și iată eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului“ (Matei 28, 18—20).

Foița „UNIRII POPORULUI“

Mamei

Stoluri lungi de rândunele, în zâmbiri de primăvară, Ciripind prin cer zboară și se întorc la cuiburi iară. In veșmânt de flori se'mbracă lunca mândră, zâmbitoare. Căci în firea-ntreagă, azi e zi de sărbătoare...

Dragă mamă! spune-mi mamă, de ce-n lumea asta mare Sufletu-mi bătut de gânduri nu mai află alinare!? Simt în pieptul meu cel fraged, că în valul trist al vieții Voi pieri, cum pier duioase stele-n fața dimineții, Și de sânul tău departe am să mor prin țări streine, Sbuuciumata mea viață n-o fi cine s-o aline!...

... Când pe firul amintirei retrăiesc viața sfântă Simt cum jalea mă pătrunde, simt cum dorul mă frământă Tu mi apari atunci senină, zâmbitoare și zglobie Șimi alungi durerea neagră... scumpa mea copilărie!...

Naia trist' a vieții mele azi mi-o poartă oști de valuri, Și'n zadar întorc privirea gânditoare-ncet spre maluri, Căci furtuna nebunatic printre valuri azi mă poartă, Și nădejdea de scăpare, mamă dragă, azi mi-e moartă. ..Și când stau pierdut în noapte sbuuciumat de dor, suspine. Imi alin pe-o clipă jalea și mi întorc gândul spre tine, Și te văd cum stai duioasă și sub candelă fierbinte Tu te rogi, ție sfântă ruga... șopotele tale-s sfinte.

De-ași putea ași pune morții stavili negre de urgie, Să trăiesc și eu o clipă, ori o zi în veselie! O! mi-e dor nespus de tine, dor măicuța mea iubită, Și mă sbuucium și cutremur și-mi simt inima zdrobită, Când un gând tiran imi spune, c'am să mor prin țări streine, Sbuuciumata mea viață n-o fi cine s-o aline!...

Valeriu Crișan

In gazdă la Nana Iova

Diecii

Intr'o vreme ne nimerisem la Nana Iova, unul de-l chema Brânză, pe-al doilea Faina, altul Lupu, iar eu cu numele adevărat, Olariu. Apoi, las' dacă n'am dus-o bine în anul acela. Când ne răsbea foamea și n'aveam pe ce pune gura, ne strângeam toți patru sfătuidu-ne, cum am putea să ne-ajutăm unul pe altul și anume, ca eu, Olariu, să dau oala, Faina să pună făina, Brânză să contribuie cu brânză, iar Lupu să ne împrumute din pofta lui de mâncare. Și până ce ne socoteam noi așa, ceilalți își vedeau de gură, iar noi ne trezeam cu cina sau ameaza trecută, deci cu un câștig pipăibil înșelam o mâncare. In felul acesta am cruțat mult în anul acela și nici unul nu s'a simțit prea greoiu la gmnastică, când ne îndemna cu trestia Baciul Băgaianu la cățărutul pe rudă.

Până a nu veni și consăteanul meu Soanea la Blaj, în gazdă la Nana Iova, ieșeam dimineața cu laboșul în mână, pe rând, câte unul, la Podul Minciuilor în calea lăptăreselor și cumpăram tot pentru câte-o pereche de oameni un sfert de litru de lapte, botezat cu apă din Târnavă. Il fierbeam și-l împărțeam frățește: jumătate de sfărtați la unu, socotind și scăzământul: apa evaporată și datul în foc. Asta ne era dejunul, când aveam bani. Când nu găsi ai o leseale nici de împrumut, te făceai a crede, că nu ești trimis la Blaj, să te'n-grași, ci să iaveți carte. Consăteanul Soanea, ca

băiat mai de bani gata, n'a vrut să iese cu laboșul înainte lăptăreselor, ci a făcut ca o lăptăreasă, anume tocmită, să vină cu laptele acasă, cum spunea el, că se face la casele domnilor din Sibiu, de unde venise și el. Și-a mai adus o mare schimbare în luatul dejunului, anume: în loc să mănânci, în fiecare zi, doi inși dintr'un sfert, măncai unul singur, tot a doua zi un sfert întreg. Adecă, o zi cu dulce și burta tanana, iar alta cu ajun. Schimbarea asta plăcu unora și au și urmat-o, iar alții mai încăpățânați, n'au vrut să se lase de legea cea veche, cum s'a pomenit în casa Nanei Iova, de când e Blajul cu diecii lui.

Mai erau în cortel la Nana Iova unii din apropierea Blajului, cărora le aduceau lichile și supă caldă de-acasă, cu lui Bărbat Ion, Bărbat Niculae, Cingudean Liciniu, Velicea Ioan fecior de popă din Spătac, Brânză Octavian feciorul păzitorului de vii dela podul Mureșului, — din a- cărui struguri și perseci aduse, mult m'am la-fruțat. Imi mai aduc aminte de unul Brad Ion, tot din pragul Blajului. De Trifu și Urdea dela Galda, cari m'au dus pe jos, până în satul lor, că era să mă las ca țiganul în drum, de ostenit ce eram. Acestor fericiți le aduceau părinții, frații și surorile, sau alte rude, venite la oraș, mănăcăruri, care de care mai gădilicioase și mai poftitoare: lichii unse cu gălbinișe de ou, supe de găină, rațe și alte orătării, găluște de gris, tăieței, papricașuri de pui, mere, pere, struguri, perseci, că te lua amețala, când le vedeai și mi-roseai, dar mai cu seamă, când se'ntâmpla, să nu

Cuvine-se deci ca pe acești apostoli să-i cinstim din toată inima noastră, rugându-i să ne fie și nouă mijlocitori între Dumnezeu și noi.

Părintele Iuliu

Pilde pentru viață

Adă-ți aminte să sfințești ziua Domnului

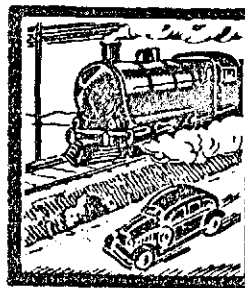
Intr'o zi, se întâlnește la maestrul fierar Iohn Rosmyt dela uzinele Patrikroft (din Anglia) ofițerul de ordonanță al țarului Rusiei, zicându-i: „Domnule Maestru! Măria Sa, marele țar al puternicei Rusii, vrea să-ți cerceteze fabrica înainte de a apăra frumosa D-voastră țară, și să anume duminica viitoare” — „Da, domnule ofițer, numai cât fabrica n'osă umbra duminică”, răspunse maestrul. „Sunteți creștin și noi și nu putem lucra duminică!” — „Ce se va întâmpla dacă vei pune fabrica'n mișcare, pentru un ceas ori două, chiar și duminică, reluă vorba ofițerului. Domnia Ta numai câștiga vei putea din vizita marelui nostru țar. Iți vei atrage laudele și poate decorația Măriei Sale”. Aceste cuvinte din urmă ale ofițerului răniră greu la suflet pe maestrul Iohn, încât eriezul, nepuțându-se stăpâni, dădu ofițerului țarist un răspuns cam obraznic dar binemeritat: „Domnule ofițer, țin să știu că mie nu-mi pasă de laudele și de decorațiile țarului Domniei Tale. Eu nu vreau să-l plac decât lui Dumnezeu și dacă El poruncește ca să ne lăsăm duminica de muncă grea, eu vreau să-l implinesc voie. Și chiar de ași fi eu așa de nimica încât ași pune muncitorii să lucreze duminică, ei nu s'ar supune la o asemenea păgânătate”.

Ofițerul înghiți gălușca amară și-și luă răsuflașul cam rușinat.

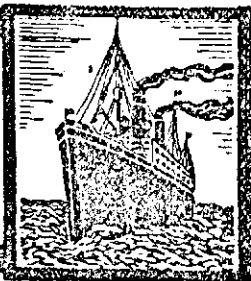
O mare inimă

Regina Marloara a Jugoslaviei, sora Maestărilor Sale Regelui nostru Carol al II-lea, este foarte mult iubită în țara sa ca și la noi, pentru bunătatea inimii sale.

Na demult o țărancă din regiunea Topola se ducea, cu desăgii pe umeri la un târg de

EUM STA LUMEA SI TARA

Au trecut alegerile

Când găte omul un lucru, întotdeauna se gândește; dacă l-aș începe acum apoi aș ști cum să-l fac. Cam așa e și cu alegerile. Pe mulți l-am auzit spunând că, dacă ar merge acum la votare, apoi ar ști cum să voteze. Cel drept că mulți s'au dus în cabina de vot și n'au chiar știut cum să aleasă fotografiile, mai ales dacă e și cam întuneric și nici nu vede omul chiar bine. Dar rezultatul poate să fie îmbucurător.

Rezultatul alegerilor

După alegerile din trecut fiecare se întreba, câte voturi are partidul cutare, sau cutare. Astăzi ne întream câte voturi are candidatul cutare sau cutare.

În ținutul nostru Mureș au fost următoarele voturi:

I. Agricultură și muncă manuală.

1. Dobrotă Ilie, țăran din Polana Sibului. 69 576.

țară. Drumul era însă lung și greutatea mare. Blata bătrână își puse desăgii jos și aștepta la marginea drumului o căruță care s'o poată lua și pe ea. Iată că se apropie însă o mașină de lux condusă de o preafrumosă doamnă. Era regina Marloara. Ea zări femeia necăjită, opri mașina și o luă cu sine până la oraș, și apoi își continuă calea ca și cum nu s'ar fi întâmplat nimic deosebit.

Țăranii care fură de față la coborrea bătrânei din mașina regală, ziseră: „Ține-ne, Doamne, pe scumpa noastră regină, că mare inimă are!”

(I. V.)

2. Adămoiu Iacob, țăran din Sâmbăta-Făgăraș 63 909.
3. Orosz Carol, ungar 61 617.
4. Dălan Ioan, țăran din Mediaș 59 663
5. Togănel Ștefan, țăran dela Mureș 56 833
6. Malor Victor, mare proprietar 55 150
7. Baraș Victor 53 340
8. Rașiu Simion 51 830

Aceștia sunt cei opt deputați aleși la categoria I, ceilalți având mai puține sau rămase pe dinafară.

La categoria II Comerț și Industrie, s'au ales următorii opt:

1. Teleki Adam 4 869.
2. Tompa Ludovic 4 587.
3. Iuliu Ludovic 3 937.
4. Gast Waldemar 3 660.
5. Prall Gustav 3 409.
6. Crișan Gavril 3 383.
7. Martin Nicolae 3 231.
8. Dr. Ciupe Cornel 3 122.

Așadar 3 Unguri, 2 Sași, și 3 Români. Așa ne trebuie dacă lăsăm ca meseriile și comerțul, cele mai cu venit ocupațiuni, să fie în mâinile străinilor!

La categoria III Ocupațiuni Intellectuale s'au ales următorii:

1. Baciu Aurel 6 901.
2. Kovacs Carol 6 511.
3. Dr. Filo Francisc 6 362.
4. Dr. Comșa Nicolae 6 258.
5. Dr. Simonetti Pompiliu 5 666.
6. Dr. Mihu Dionisie 5 811.
7. Pop Cornel 5 219.
8. Dr. Popa Ilie 5 205.

La alegerile pentru senatori unde au votat numai membrii din conducerea asociațiilor, au ieșit: La Agricultură 30 senatori, la Măcă

te'mbie, cu ce rămănea pe fundul laboșului sau al hărbului. Până când eram mai copii, ni se mai și potolea rămnă; mai târziu, când începea a otăvi pe sub nas, erau tot mai rari sufletele darnice

Pe Sima Vichenti l-am lăsat mai în urmă, ca o răsbunare întârziată, pentru multele șicane ce mi-a făcut, întrebându-mă mereu despre oameni, dealuri, văi, piscuri de munti, râuri, păraie, dricuri de hotar, port, obiceiuri din cuprinsul satului și hotarului meu, fără să fi călcat vre-odată prin părțile noastre, el fiind de prin părțile Clujului, fiu de țăran, legat de glie.

Intr'o vreme băgase groaza'n mine cu atotștiința lui, că începui a mă feri de el, ca de necuratul. Dar dacă mă feream eu din calea lui, se îmbulzea el în mine și mă chinuia, fără cruțare. Când am aflat, de unde-mi cunoaște satul atât de bine, am simțit o mare ușurare. Afurisitul prinse o monografie a satului, scrisă de vrednicul meu învățător Romul Simu, monografie pe care eu n'o cunoșteam. De-acele se informa despre câte-o formă de viață a satului, pe care mi-o înfățișa a doua zi, ea și cum el ar fi din satul meu și nu eu.

Acest Vichentie, care sugea țigara, ca vițelul ugerul vacii, ne-a tras odată clapa la toți. Dar pentru asta îi voi păstra alt loc de cinste în cartea amintirilor mele.

Pe lângă diecii pomeniți în acest întârziat pomelnic, t-mi mai aduc aminte de cei doi clerici externi: Oprea și Opreanu, cu cari ca o mare favorare și aleasă cinstire, am locuit la Nana Iova,

în odaia de dinainte, din casa cea nouă. Eram numai patru acum: cei doi candidați la popie, eu și consăteanul meu Soamea, după numele din protocol: Lo'oiu Șimion.

Aci, în casa cea nouă, alături de cele două fețe bisericesti, care se purtau numai în negru și uneori în reverenți, eram obligați la altă conduită, decât în casa veche. Trebuia să fim liniștiți, totdeauna curat îmbrăcați, evlavioși, tăcuți și sprinteni la micile servicii ce ni-se cereau.

Acum, cei din casa veche, au prins ciudă pe noi, doi, și căutau fel și fel de motive de-a nuse mai împreteni cu noi și a nu ne mai ajuta unii pe alții. Ne ziceau „ciocoi”, „aristocrați” și câte le veneau în minte și la gură. Când încercam să le călcăm pragul, propteau ușa cu spatele, iar uneori ne huiduiau ca pe niște lăieși.

Așa că din „aleșii” curții am ajuns ca fierul între ciocan și nicovală. În odaia noastră trebuia să stăm cu sfinții din icoană, din cealaltă ne alungau ciudoșii, ca pe răioși. Eram sortiți să amorțim într'un loc, pe când sângele nostru de băieți dela munte, fierbea și clocotea, să dea afară din vine. Între așa împrejurări, n'a fost nici o mirare, că Soamea ajungând la un pumnisor de praf de pușcă, nu i-a putut ghici alta întrebuintare decât să-l vâre pe gaura cheii, în zarul porții și c'o lămă-nare aprinsă, înfiptă într'un cap de băț, să-i dea foc. A fost o comedie fără bani, la care s'a strâns toată curtea, ba și alți dieci din vecini. Numai Soamea, după isprava făcută, se uita din „Aleea orașului”, în spre munții copilăriei, întrebându-se

în sine sa: oare ce va urma după asta? Dar n'a urmat nimic rău. Prea ne iubeau: Nana Iova și Baciu Vasile, decât să descopere mai marilor școlii drăcoveniile diecilor lor.

Dacă ne ar fi părțit Nana Iova directorilor și profesorilor de câte ori ne-a amenințat că ne părăște, ar fi rămas fără dieci, că aproape ne ar fi dat drumul din școală la toți. Dar, cum v'am mai spus, aveau niște suflete de ceară, bună de lecuit și înțelegeau ce e copilăria și cam ce are de cerut ea dela viață.

— „Că doar eu dieci am crescut și vieșuit” spunea Nana Iova, când ne apăra de invinuirile cine știe cui și pentru cari mici ștrengării.

— „Nu vă lasă Nana, copiii mei”, ne îmbărbăta dânsa, după ce trecea primejdia.

Dar să te fi păzit Dumnezeu, să nu fi ajuns să vrednicești o palmă dela Nana Iova sau Baciu Vasile, că o pomenai multă vreme. Corecția asta o aplicau rar, foarte rar, în cazuri de mare abatere dela regulile școlii și-a casei.

— „Decât să-ți dee drumul din școală, să faci supărare părinților, mai bine să suferi numai tu”, își motiva Nana Iova pedeapsa de loțiiitor de părinte.

Fleșcăneli și urecheli mai mărunțele întabulam noi mai des, dar cine le lua în seamă, mai cu seamă, că acestea țineau rânduiala casei?

Peirea Dascălul

14, la Comerț 11, la Industrie 11, la Ocupațiunii intelectuale 22. În total deci 88 senatori aleși, la care se mai adaugă senatorii de drept și senatorii numiți de Rege. Acepția din armă sunt în număr tot de 88.

Înțelegerea anglo-franco-rusă încă nu s'a făcut

De multă vreme miniștrii Angliei, Franței și Rusiei tot încearcă să se înțeleagă și tot nu s'a făcut încă înțelegerea. Măcar în gazetele cele mari se tot spune că înțelegerea e ca și făcută, dar se vede că lucrurile merg greu. E vorba ca să meargă în Rusia chiar ministrul de externe al Angliei și să întrebe pe Ruși, cum ce ar dori și cum s'ar putea ajunge la o înțelegere. Se zice că un deputat i-ar cere chiar dlui Chamberlain, primul ministru al Angliei, ca să meargă la Moscova.

În acest timp Italia și Germania se bucură că lucrurile merg așa de încet și ele două, până ai bate în palme, au făcut pactul militar, după care, într'un timp de război, ele ar avea împreună 200 divizii de armată.

Armata Albaniei face parte din armata Italiei

Consiliul de miniștrii din Albania pe care au ocupat-o italienii, au hotărât ca armata Albaniei să facă parte din armata Italiei. De muiat ca de voie bună.

Politica Turciei

Dupăce Turcia a făcut înțelegere cu Anglia, vrea să facă și cu Franța. Mai nou președintele republicii d. Ismet Inonu, se spune, că va pleca în vizită la Londra. Pretenția se face tot mai mare. Italiei și Germaniei nu le face bine, fiindcă ele credeau că și Turcia ține cu ele, mai ales că au aceeași conducere cu dictatură. Dar se vede că Turcia nu se uită după asta, ci cum crede că va ieși mai bine.

Ce face America

D. Hai, ministrul de externe al Americii a ținut o vorbire în care a declarat că America într'un viitor război n'ar putea sta să nu se amestece. Americanii au o lege, a neutralității îi spune, care scrie că America să nu se

amestece în neînțelegerile dintre europeni. Nu se știe dacă până la sfârșit nu vor schimba această lege.

Ciocniri între Mongolia și Manciuria

Între aceste țări, una sub stăpânirea Rusiei și cea de a doua sub stăpânirea Japoniei, au fost niște ciocniri care pot fi socotite chiar lupte în toată legea, căci au rămas la vreo 250 de morți și s'au întrebunțat tancuri, puști, mitraliere și avioane.

Călătoria Regilor Angliei

Regele și regina Angliei, dupăce au terminat călătoria lor în Canada, se duc în Statele Unite, unde s'au început pregătirile mari spre a-i primi așa ca pe niște regi.

Arabii și Evreii

Arabii nu sunt mulțumiți nici decum de dreptatea pe care le-au făcut-o Englezii în neînțelegerea ce o aveau cu Evreii. Tot mereu fac adunări și trimit scrisori Englezilor că le-au dat prea multe drepturi Evreilor și lasă prea mulți ca să meargă să se stabilească în Palestina.

Întoarcerea voluntarilor din Spania

Se știe că dacă Franco a biruit pe bolșevicii din Spania, apoi trebuie să mulțumească și lui Hitler și lui Mussolini care au trimis voluntari în Spania. Acum, după terminarea războiului, s'a făcut o paradă mare, după care cei străini s'au gătat de plecare. Toți voluntarii au sosit în țările lor, unde li s'a făcut o primire frumoasă când au coborât de pe vapoare. Poate că acum Anglia și Italia se vor împrieteni mai bine, căci până acum Anglia tot asta li spunea Italiei că să-și aducă acasă voluntarii.

Papa luptă pentru pace

Papa a trimis câte o scrisoare conducătorilor statelor mari, cerându-le ca să lucreze în așa fel ca să nu se prilejuiască iar un război. Se zice că Papa ar fi primit asigurări dela conducători că nu se va face război.

Alegerile din Ungaria

În Ungaria încă au fost Alegeri. Ceeace e interesant de știut este că partidul micilor agricultori a scos numai 14 deputați, pe când la alegerile de mai înainte a avut 25.

La Danzig e tot neliniște

La Danzig, care este pricina neînțelegerii dintre Germania și Polonia, tot nu e liniște încă. Ciocniri mai mici pe la graniță, sunt tot mereu între grăniceri. Germania se ține tare că nu se va lăsa să nu-l ocupe, iar Polonia se ține tare că nu-l dă. Dl Goebbels, un ministru al Germaniei, se duce în 18 Iunie la Danzig. Poate că vrea să vadă la fața locului cum stau lucrurile, sau să mai pregătească cine știe ce.

Dl Hitler a mai ținut o vorbire

Dl Hitler, conducătorul Germaniei, a luat parte la adunarea foștilor luptători în război, unde a ținut o nouă vorbire spunând: „Ceeace a făcut guvernul de acum 20 de ani, când a subscris pacea, e o mare rușine pentru nația noastră germană, iar datorită noastră de acum e să întărim nația în tot ceace privește puterea sa de apărare”.

Înțelegerea dintre Germania și Danemarca

Danemarca fiind o țară mică, vecină cu Germania, a făcut o înțelegere, obligându-se flecare că nu se vor ataca una pe alta într'un viitor război.

Frumoasa serbare dela Carburan

Cititorii noștri, și mulți alții, știu că la pădurea Carburan, la trei km. de Blaj, s'a ridicat în anul trecut și s'a sfințit o bisericuță închinată Preacuratei Fecloare Maria, chemată cu numele de „Mama Săracilor”. Au făcut acest lucru frumos și adăcător de multe daruri părinții Asumpționiști dela Casa Domnului din Blaj. Tot acești harnici călugări au socotit că ar fi bine pentru suflete dacă s'ar rândui de patru ori pe an pelerinaje la acel loc binecuvântat, pentruca venind lumea din toate părțile, să facă rugăciuni și să-și câștige comoră sufletescă de dar și de mângăiere dela scumpa Mamă a tuturor săracilor.

Așa s'a făcut și în duminica trecută, în 4 Iunie c. De dimineață s'au văzut țărani venind din toate satele din jur, din Veza și Cinfud, din Spătac și din Sâncel, din Mănărade și Capalna și mulți din alte părți. Veniau pe jos cu toții să se închine Mamei Săracilor. Cel din Blaj au plecat la ora opt în frunte cu păr. Dr. Eugen Popa, delegatul înalt Preașfințitului Mitropolit. Înainte de plecare mulți s'au cuminecat la Casa Domnului.

Ajunși afară la pădure, la ora nouă părintele delegat a sfințit o sfântă Liturghie. Răspunsurile le-au dat elevii dela Gimnaziul Industrial și poporul. La ora 11 s'a sfințit Liturghia a doua. Răspunsurile le-au dat elevii dela Școala de Menaj din Blaj. Din Capela de pe deal se coborau dulce în vale sfintele cântări, dătătoare de evlavie. În tot timpul acestor Liturghii patru preoți erau așezați în apropierea Capetei pentru cel ce voiau să se mărturisească să aibă dela cine cere deslegarea aducătoare de pace: s'au și împărțit mulți. La Liturghia a doua părintele delegat, a predicat mulțimii despre Mama Săracilor, dând tuturor luminate învățături despre cinstea ce trebuie s'o purtăm față de Ea. După Liturghia a doua apoi s'a făcut o preafrumoasă procesiune. În frunte era purtată, pe umerii icoana Preacuratei. Apoi au urmat satele pe rând, care cu steagul Reununei Marlane, care condus de preotul satului, care având înainte pe înțelegătoarea lor preoteasă. La urmă erau vreo 200 Surori Călugărițe care străjuesc pe Domnul purtat în Sf. Euharistie în rugăciuni tainice, de părintele Merckx. Așa, cântând toată lumea în cinstea Măntuitorului și a Preacuratei Sale Mame, am înconjurat dealul până am ajuns deasupra Acolo ne aștepta o masă îmbrăcată în alb, pe care a fost așezată Sfânta Euharistie. După câteva cântări și rugăciuni Părintele Merckx a dat binecuvântarea cu Preașfânta Taină pe care mulțimea a primit-o în genunchi. Tot cântând apoi, ne-am întors la Capela, unde o ultimă binecuvântare a încheiat serbarea de înainte de amiază.

După masă la ora 3^{1/2} s'a cântat Paraclisul. După Evanghelia păr. Merckx din a cărui osteneală și trudă s'a zidit bisericuța, a predicat cu stăruință despre încrederea ce trebuie să avem în Mama Săracilor. După acestea bucurându-ne de cele trăite ocolo, ne-am împărțiat la casele noastre.

Din această împrejurare e bine să se amintească mai ales aceea, că lumea, deși nu a fost tare multă — către 1000 persoane — a știut să trăiască o zi întreagă în reculegere și rugăciune adevărată, gustând multă mângăiere sufletescă.

Dumnezeu să răsplătească pe acela care cu osteneală s'au îngrijit, să ne câștige bucurii sufletesti așa de curate. La Sfânta Maria-Mare — 15 August — ne vom întâlni sigur și mai mulți cu dorința de a ne face mai buni.

Tec.

Strigături și chiuituri de joc

din Com. Teleac, jud. Mureș

Culese de inv. M. Chiriac

Face-te-ai, grăule, bun
Cum merge mândra pe drum
Și să stai la secerat
Ca mândra la sărutat.

Prin țărină, prin imăș
Eu cu mândra duce-m'ăș.
Nu ne-ar trebui nănaș
Nici popă să ne cunune
Numai noi cu voșbe bune.

Mândra mea de astăvară
Mă roagă s'o iubesc iară
Da eu nu's spic de secară,
Ce-am lăsat să iubesc iară,
Da eu nu's spic de ovăș
Ce-am lăsat iar să iubesc.

Mândrulucă mândrulucă,
Fă-ți gura isvor în luncă
Și buzele isvorele
Să bee bades din ele.
Când a trece cu plugu
Să-și stâmpere sufletu,
Când a trece cu coasa
Să-și stâmpere inima.

APA MINERALĂ RADIOACTIVĂ CACIULATA

este recomandată în tratamentul:
bolilor de rinichi, ficat, căi urinare,
gută și artrită.

Comenzile se primesc la ad-
ministrația băilor

CALIMANEȘTI-CACIULATA

Gara Jiblea, Jud. Vâlcea

1183 (1-1)

Pentru un monument la mor- mântul lui Al. Lupeanu-Melin

Mai nou am primit în acest scop dela:

- 1) dl. Ion Clopeșel, inspector general al
Moșilor, București Lei 500
- 2) dl. prof. Barna I. Ol. dela Liceul Com-
de bălești Blaj Lei 100

Contribuțiile de până acumă 600
7980

total Lei 8580

depoziți cu libelul Nr. 341 la Banca Populară
„Axente Severu” Blaj.

Publicăm aici și scrisoarea d-lui profesor
Ion Clopeșel, director al revistei „Societatea
de mână”, fost președinte al „Sindicatului zia-
riștilor din Ardeal și Banat” și inspector ge-
neral al Moșilor:

„Dle director,

Vă felicit pentru inițiativa immortalizării ma-
relei publicist Alexandru Lupeanu printr'un mo-
nument demn de renumele său cu răsunet pu-
blic deosebit în istoria Blajului și în eter-
nitatea culturii românești.

Ofer modestul meu obol de lei 500.

Alba-Iulia, 4 Iunie 1939,

Cu salutări frățești,

Prof. Ion Clopeșel

inspector general administrativ”.

Ținem deschisă lista de contribuție pen-
tru toți oamenii de bine cari l-au cunoscut pe
aceia care a fost Alexandru Lupeanu-Melin și
cari știu să-și dea seama, ce ar însemna dacă
acest de seamă dascăl dela Blaj ar rămânea
fără de o cruce la mormânt.

Din Săcuime

Zilele de 13, 14 și 15 Mai a. c. vor ră-
mânea neșterse din sufletul Românilor Uniți
din Sovata, Ilieș, Praid, Sărățeni și Sacadat
cari, la stăruințele părintelui lor On. Alexandru
Târnavescu notar districtual, au avut fericitul
prilej a vedea în mijlocul lor pe toți preoștii
districtului protopopos Odorhei, în frunte cu
protopopii: M. On. Gheorghe Ioan din Odorhei
și Ioșif Pop din Tg.-Mureș.

Cu această ocazie sau fiind misiuni sfinte,
protopoposul al cuvântului dumnezeesc a fost
părintele protopop Ioșif Pop din Tg.-Mureș.
Au luat parte toți credincioșii din Sovata și
comunele din jur, cari au venit în procesiune,
lucăr bisericuța din Sovata s'a dovedit, ca'ntot-
deauna, nelochepătoare.

S'au spovedit și cuminecat un număr f.
mare de credincioși. La spovediri au ajutat
toți preoștii districtului Odorhei.

După misiuni în continuare s'a ținut si-
nodul protopopesc de primăvară al districtului
Odorhei, la care a conferențiat On. Ovidiu Pop
din Ocnișoara. Lecția practică din religie a ți-
nut-o On. Ioan Tudoran din Bezidul-nou. Si-
nodul a constatat și de astă dată lipsa de

preoși în Săcuime, cerând cu insistență dela
cel în drept, înființare de parohii și numiri de
preoși în comunele: Ilieș, Sărățeni, Eliseni,
Satu-Mare și Vlăbița.

Sinodul a luat sfârșit printr'o vorbire fru-
moasă a p. protopop Gheorghe Ivan, îndem-
nând pe toți preoștii să-și facă datoria. După
Sinod M. On. Gheorghe Ivan protopop impre-
ună cu toți preoștii a făcut și vizitațiile cate-
chetel la toate trel școlile primare de stat din
Sovata, rămânând mulțumiți de progresele fă-
cute de On. Alexandru Târnavescu la catecheză
și în pastorație. S. S.

Papa despre pacea lumii. În ziua
de 2 Iunie Sfântul Părinte dela Roma sărbă-
torindu-și ziua numelui, cardinalii dela Roma
au mers cu toții și l-au gratulat. Cu acest
prilej Sfântul Părinte, după ce le-a mulțumit,
a arătat, cât a lucrat, de când șade pe tronul
vârhovicului Petru, pentru pacea lumii și
anume: cum a trimis în cursul lunii Mai câte
o scrisoare de împăciuire către guvernele ma-
rilor popoare europene; cum a poruncit ca
toată lumea, dar mai ales copiii, să se roage
în tot cursul lunii Mai pentru pacea lumii și
cum tot în acest scop a făcut și va face tot
ce-l stă în putință, și de aci înainte.

Cel mai nou senator de drept va
fi în curând, în temelul articolului 8 din noua
lege electorală, Măria sa Marele Voevod Mihai
de Alba Iulia, care la 25 Octombrie 1939 îm-
plinește 18 ani de viață.

Păr. canonic Gheorghe Dănilă
dela Blaj și-a sărbătorit, într'un cerc de
prieteni, în ziua de 2 Iunie 1939, împlinirea
anului al 50-lea de viață. Sfinția Sa a fost,
încă dela întemeierea acestei gazete, un herald
și preșos colaborator al gazetelor noastre, ne-
părăsindu-ne niciodată. În anii dintâi ai ga-
zetei noastre Sfinția Sa scria „Cum stă lumea
și țara”, poezii sub numele de „Clavic” și multe
articole. În timpul din urmă, oricând l-am
rugat, ne-a scris cu drag. Cel din urmă articol
a fost cel de pe pagina întâi din numărul de
Rusalii, sub care am nitat să-l punem înscălitura.
Cu acest prilej, îi dorim din inimă, în numele
cetitorilor noștri, mulți ani cu pace și cu să-
nătate și o cât mai deasă convorbire cu ceti-
torii această gazetă.

Elevi dela Blaj premiați de către
„Tinerimea Română” dela București.
Elevii Roșca Aurel și Șerbu Ioan din cl. VII.
a Liceului Comercial Român Unit de bălești
din Blaj, luând parte la concursul (intrecerea)
societății „Tinerimea Română” dela București,
au fost premiați și, drept recunoștință, duși
în excursie prin Munții Apuseni. Această pre-
miere a produs mare bucurie între profesorii
și elevii Liceului Comercial Român Unit de
bălești din Blaj.

A murit împlinindu-și canonul. În
cea dintâi duminică a lunii Mai s'a întâmplat
la Maria Radna o moarte năpraznică între
împrejurări cu totul interesante. Țăranul frun-
taș și director al cooperativei populare din
Giarmata, Ioșif Wendling. În vârstă de 77 ani,
s'a dus și el, ca în fiecare an, la Maria Radna,
la ruga de acolo. Ca orice creștin bun, Ioșif
Wendling mai întâi s'a spovedit și apoi a în-

Vizitatori ai Lunei Bucureștilor cumpărați încălțăminte

de tot felul pentru:
doamne, bărbați și copii,
trainică-frumoasă-elastică

Articole de voiaj

numai din piele
Geamantane, Valize,
Truse, Casete, Cutii
de Pălării, etc. : : :

Mărfuri garantate
dela depozitele de vân-
zare ale fabricilor

D. Mociornița

Sr. Carol 29, Calea Griviței 128
Șos. Mihai Bravu No. 1 și No. 12 (Obor)

Atențiune! Pentru întreținerea încălță-
mintei și lustru frumos, ce-
reți pretutindeni:

Cremă, ceară și unsori

Mociornița

Produse garantate

1183 (1 1)

genunchiat în fața icoanei făcătoare de minuni
a Preacuratei, împlinindu-și canonul. Deodată
credincioșii din biserică observă că Wendling
se răstoarnă. O vână l-se crepase în creeri și
astfel îi lovi dambiana (guta, apoplexia).
Preotul din altar a venit lute și l-a mai dat
și sacramentul (taina) ungerii de pe urmă, că
încă mai licăria în el viața, iar după o minută
a adormit în Domnul. Mai rar o moarte nă-
praznică, între astfel de împrejurări fericite!
Se vede că Dumnezeu l-a iubit foarte mult pe
bătrânul Ioșif Wendling.

Bunătatea Românilui. În gazeta
„Lumea și Țara” din Cluj se scrie sub acest
titlu un articol prim, din care se vede că
Înalta Curte de Casație dela București a ho-
tărât, că au dreptul la pensie și acei funcțio-
nari dela căile ferate maghiare cari n'au depus
jurământul în 1918. Oare „Curtea” maghiară
dela Budapesta adu-ar-ii o astfel de sen-
tință?

Suntem 20 milioane locuitori în
România Mare. După cele mai noi date
statistice, România Mare are deja 20 milioane
de locuitori. Cel mulți înainte!

Concert religios la Tg. Mureș. În seara zilei de 27 Mai a avut loc la Palatul Cultural din Tg. Mureș un foarte reușit concert religios, dat de corul bisericii gr. catolice din loc. La acest concert, cum rar s'a mai auzit prin aceste părți, a luat parte un public foarte numeros. Au fost clipe de înălțare sufletască și pentru cari clipe fericite suntem mulțumitori în primul rând Doamnei Elsa Pasco dirijora corului. De asemenea se cuvin mulțumiri și coriștilor cari au știut să urmărească cu băgare de seamă conducerea mamei Elsa Pasco. S'au cântat cele mai frumoase cântări din cel mai renumiți compozitori, și români și străini.

Urme de sate românești lângă lacul Balaton. Dl. Gh. Popa Lisceanu publică în Nr. 278 a „Gazetei Odorheului” un articol, în care ne arată că lângă lacul Balaton din Ungaria s'au găsit urme, din cari se deduce că acolo au locuit oarecândva Români. Așadar păstorii români au ajuns până pe la lacul Balaton, de unde apoi l-au izgonit Ungurii când au venit în anul 896 în Ungaria.

Opera din București în excursie prin Germania. Zilele trecute o trupă dintre cei mai de seamă cântăreți dela Opera Română din București au făcut o excursie în Germania, cântând în mai multe orașe. Marile ziare din Germania sunt pline de cuvinte de laudă la adresa acestor cântăreți români.

O fetiță de 12 ani înecată într'un pârâu. Fetița Nicolțu Vladu din Pielești-Dolj se găsea cu vitele la pășune. O vacă s'a cam îndepărtat de celelalte. Fetița a trecut prin pârâu Teslu după vacă. Aceasta însă fiind mare, copila s'a înecat în el.

Ingrășăminte artificială a ajuns în Germania la mare desăvârșire. Prin anul 1880, când se îngreșea pământul numai cu gunoi, un hectar de pământ dădea 1007 kg. grâu, orz sau săcară; 763 kg. cartofi; 1983 kg. sfeclă, și 347 kg. trifoi. În 1938, cu îngreșăminte artificială, hectarul a dat 1901 kg. grâu, orz sau săcară, 1584 cartofi, 4106 kg. sfeclă și 516 kg. trifoi. Așadar se plătește să cumpărăm îngreșăminte artificială.

Încă un submarin englez nenorocit. Joi seara, la 1 lunie, s'a nenorocit încă un submarin englez cu numele „Thetis”. 90 de persoane erau pe el, iar submarinul atunci făcea cel dintâi drum de probă. Dintre cele 90 persoane numai 4 au scăpat cu viață, celelalte au murit sufocându-se în lipsă de aer. Jalea în Anglia este foarte mare.

Un servitor s'a înecat cu cai cu tot în Târnava. Servitorul Dămbău Ioan al fotografului Neagu din Mediaș, întorcându-se cu trăsura din comuna Dârlos, a căzut în Târnava Mare, înecându-se cu cai cu tot.

Un ofițer spaniol bolșevic care a ucis 500 de oameni. În ziua de 1 Iunie a fost arestat la Madrid fostul locotenent din armata roșie Eusebio Regada Rodriguez care a ucis, după cum însuși a mărturisit, cu mâna sa proprie, nu mai puțin de 500 de persoane, în cursul revoluției spaniole.

Călugării înaintea preoților și a arhierilor. Altmă în „Albina” Nr. 20 din 2 Iunie 1939 o rugăciune în care e scris, cuvânt de cuvânt: „Dă-ne, Doamne, aducerea aminte de puterile care ai dăruit slugilor tale: călugării, preoți și arhierii”. Ne întrebăm, de

când sunt călugării puși înaintea preoților și arhierilor, și deci mai mari decât ei? Nu știm că Iesus Hristos a făcut mai întâi apostoli și abia mai târziu s'au format călugării, cari depun în gândința smerenței și astfel nu pot fi pomeniți nici decât înaintea preoților și arhierilor. Ori nu?

Nou canonic la Lugoj a fost numit pâr. Iustin Bora, parohul Sarmisegetuzei, protopop al Ulpii Traiane și canonic onorat. Gratulăm!

Un nou bulevard la București. Bucureștii are străzi multe, străme și întortocheate. Abia de când a devenit capitala României Mari a început să-și crotască și câteva străzi mari și largi, numite bulevarde. Cel mai nou bulevard ce se face acum se va numi bulevardul Hașdău și va face legătura între partea de oraș numită „Izvoii” și între Gara de Nord.

Chipuri de călugărițe pe timbre postale. În India stăpânită de Olanda s'au scos anul acesta timbre postale cu chipuri de călugărițe pe ele, cari ajută și îngrijesc bolnavii și copilașii. Guvernul olandez a dat prin aceasta, dovadă că știe să răsplătească, cel puțin pe această cale, marile servicii pe cari le aduc țării călugărițele și pe cari numai ceice au fost îngrijite, ca bolnavi, de călugărițe le știa prețui.

Cinci osândiți la moarte în Italia. La Udine în Italia au fost împușcați în 2 Iunie dimineața trei hoți osândiți la moarte pentru mai multe furturi și doi ucigași.

Cât lapte ne dă o capră. Caprele noastre dau de regulă cam 561 litri de lapte la an. Dar unele, bune de lapte, dau chiar și până la 676 kgr. la an. În Germania sunt rare de capre cari dau 800—1100 kg. lapte la an.

Catolicii din Iugoslavia

În Iugoslavia sunt 14 milioane locuitori, dintre cari 5266.000 adică 37,8% sunt catolici. Catolicii din Iugoslavia sunt Croații, acei mari luptători pentru libertate în fosta Ungarie, cari noi Românii ardeleni o duceam pe vremuri atât de bine, fiind tovarășii de saferință. După Croații au intrat de bună voie în vechea Sârbie, cei 9 milioane de Sârbi ortodocși au început a-l persecuta și șicana pe cei 5 milioane Croați, de așa, încât viața lor a fost în tot cursul unirii, un adevărat chin. Urmarea a fost că s'au făcut revoluții și războaie, cari au stricat mult țării. Pe urmă, văzând cei de sus unde s'a ajuns, au început a se înțelege cei doi dușmani de moarte, înțelegere care încă nu s'a publicat, dar care urmează a se publica în curând.

Că Sârbi ortodocși și-au dat seama că nu e bine cecece au făcut, dovedește ziarul Sfântului Părinte dela Roma și vizita la Vatican, la Sfântul Părinte, a Prințului Paul și a Prințesei Olga, la care vizită cu siguranță va fi fost vorba și de starea catolicilor croați. În Iugoslavia a fost vechea poveste a nedreptății și a copleșirii celui mai slab prin cel mai tare, care însă n'ar fi tertat să se întâmple și în biserică.

Cine vrea să știe cum stă lumea și țara, acela să citească gazeta „UNIREA POPORULUI”.

Metodă nouă „SCHMOLL” de lustruit ghetete, etc.

1. Curățați ghetetele de praf și noroi.
2. Puneți cu ajutorul unei cârpe învâlnite pe 2 degete, un strat de cremă pe ghetete, frecând bine toată suprafața pielei, pentruca să se disolve stratul vechi de cremă plin cu murdărie și pentruca noua cremă să poată intra în porii pielei.
3. Frecați bine cu o cârpă de pânză spălată, toată suprafața ghetetei.

Luciul e imediat.

Lustruirea aceasta simplă e suficientă ca ghetetele să fie conservate și să dea și un luciul foarte frumos.

LUCIU DE LAC

Dupăce ghetetele au fost lustruite în modul arătat mai sus, muiăți bine în apă cârpa învâlnită pe 2 degete, apoi în cremă, și ungeți toată suprafața ghetetei încă odată cu cremă frecând ușor.

Frecați apoi cu cârpa uscată, repede, toată suprafața ghetetei. Veți fi încântați de luciul obținut.

Prin această metodă economisiți multe parale.

- a) N'aveți nevoie să cumpărați perii și să le curățați cu benzină.
- b) Majoritatea pastei nu mai rămâne în perii.

O parte din cremă intră în piele, cealaltă formează un strat subțire dar foarte rezistent, pe suprafața pielei, împiedicând intrarea umezelii sau altor murdării de pe stradă.

Lustrul e durabil, ține câteva zile și pielea rămâne conservată și moale.

SCHMOLL-PASTA S. A.

BRAȘOV
Diaconul Coresi 7
Telefon 410

BUCUREȘTI
IV B-dul Carol I, 81
Telefon 3 91.78

Fiecare mișcare o făcea să tipe:

Suferințele sale încetează sub acțiunea energetică a produsului

URODONAL

„Cum de nu m'am gândit să întrebuițez din prima zi miraculosul Dr. Urodonal, ne declară Mme. Cazette. Aceasta m'ar fi scutit să fiu torturată mai bine de 3 săptămâni de un reumatism, care îmi întepenise ambii umeri. De îndată ce am recurs la acest produs, am simțit o ameliorare continuă, iar în urmă m'am vindecat definitiv de aceste dureri.

URODONAL PRIMUL ANTIREUMATIC

Recomandat de somitățile medicale și făcând obiectul comunicărilor Academiei de Medicină și la Academia de Științe în 1908-1935

La farmacii și droguerii

ESTE UN PRODUS CHATELAIN MARCA DE ÎNCREDERE

Dragi cettori!

Nu uitați a trimite sumele cu care dați rați la gazetă. Prin neplata abonamentului la timp, omorâți această gazetă, care atâta bine v'a făcut!

Biserica unită în slujba neamului

Cei trei mari lucetari ai literaturii române: Gheorghe Șincai, Samoilă Clain și Petru Maior — Marile vrednicii ale acestor trei învățați

Gheorghe din Șamșud, fiul lui Ioan din Șinca Veche, care era în serviciul grofului Bethlen din Șamșud, fu numit de către unguri cu numele tatălui său, adică după satul din care își trăgea rădăcina, „Șincai“, adică „Șincanul“, fiind tatăl de obârșie din Șinca Făgărașului. În călugărie își luă numele de Gavrilă, și așa e scris și pe diploma de doctorat din Propaganda Fide din Roma. Intră în călugărie pentru a putea merge în străinătate, adică la Roma, să studieze obârșia acestui neam tocmai la izvorul de unde se trage.

În Roma nu pierdea timpul. Cu înclinarea sa spre răscolirea arhivelor și cercetarea documentelor vechi, acolo își găsi teren de muncă îmbelșugată. Cardinalul Ștefan Borgia, care pe atunci era secretarul Congregației de Propaganda Fide, îi mijloci dela Papa Piu VI permisul de a citi și cărțile oprite, și a cerceta bibliotecile cele mai bogate din Roma pe vremea aceea, adică cea numită „Sopra Minerva“, apoi „Aracoeli“, a călugărilor Benedictini și biblioteca Colegiului, unde în vârstă de doi ani fu și bibliotecar.

Pe vremea când Thunmann își tipărea cartea despre istoria și limba Albanezilor și a Romanilor, Șincai și Maior făceau ucenicia în mănăstirea Sfintei Treimi din Blaj, iar Samoilă Clain, totora dela școală abia de doi ani, era profesor de matematică și de morală. Dar nu după mult, episcopul Grigorie Maior îl trimise la Viena ca prefect de studii la clericii români din institutul numit „Sfânta Varvara“. Acolo avu prilej să lucreze la gramatica latinească, pe care avea de gând să o tipărească, ca să o poată citi toate popoarele Europei, și să știe toți că Românii sunt cei mai vechi locuitori ai Transilvaniei, și prin urmare lor li se cade locul de frunte între celelalte popoare, și toate drepturile.

La 1780, când Șincai și Maior se întoarseră din Viena, îl aflară acolo, cu gramatica aproape gata.

Episcopul Grigorie Maior poruncise lui Samoilă Clain să lase în locul lui pe Șincai, iar el să se întoarcă la Blaj. În timpul cât au stat împreună, Samoilă arată lui Șincai gramatica, iar acesta îi spuse că ar mai fi câte ceva de îndreptat. Samoilă i-o lăasă să o îndrepteze el, și se întoarse la Blaj. Șincai o îndreptă și o și tipări în Viena la 1781.

Aceasta este cea dintâi carte tipărită, în care se spune și se dovedește că Românii sunt urmași ai legionarilor romani, că limba lor este o limbă soră cu franceza, italiana, spaniola și portugheza, cari toate împreună sunt fiecele limbei latine, vorbite de strămoșii noștri Romani. Cartea asta răsturna toate documentele lui Thunmann și ale lui Sulzer.

În Viena, Șincai de asemenea nu pierdu timpul, ei învăță Metodul de a îndrepta școalele primare naționale, și Dreptul natural, public, universal și bisericesc, pentru cari studii primi și certificat.

Șincai și Petru Maior se întoarseră dela Roma nehirotoniți. Șincai, fiindcă voia să fie hirotonit acasă, de către episcopul său, iar Maior, fiindcă era prea tânăr, având vârsta de abia 20 de ani.

Maior veni îndată la Blaj, unde se și hirotoni, iar Șincai avea gânduri mari. El cerceta în Viena bibliotecile cele mari, ca să-și completeze marea sa lucrare, care — zicea că-l va preamări după moarte, — „Cronica Românilor“, precum și așa numitul „Vocabular românesc și latinesc“, și „Formele de vorbit“.

Din acestea scoase „Gramatica limbei Daco-Romane sau Române“, pe care o tipări în limba latină, căutând să dovedească tuturor că însași limba română și formele de vorbit și de scris ale ei spun că e de obârșie latină, și prin urmare literile latine sunt ale ei, căci Roma este mama ei, pe când limbile franceză, italiană, spaniolă, portugheză și belgiană îi sunt surori.

La anul 1782 Șincai încă fu chemat acasă din Viena, și numit director și inspector al școalelor primare din întreaga Transilvania. În timpul de 12 ani cât îndeplini el slujba aceea, se înființară peste 300 de școale primare românești, cu învățători ieșiți din școalele Blajului. Insași Șincai a compus pentru acele școale două Abecedare și o Aritmetică.

Gramatica lui Șincai și Clain se vede că a avut trecere, căci la 1788, adică după șapte ani, nu mai era; dar se gândi să o retipărească medicul oculist Ioan Morariu din Sadu. O tipări la Viena pentru nemți, sub titlul de „Gramatica germano-română“. El folosi litere latine, dar după felul nemților, de pildă:

*Pfrunsa werde pfoi de nuk,
Winto vreme sse ma duk.
Schi me duk de itsch ku dor,
Kum merdsche luna prin nor.*

*(Frunză verde foi de nuc,
Vint-a vremea să mă duc.
Și mă duc de-aici cu dor,
Cum merge luna prin nor).*

În urma poruncilor împărătești dela 1781, prin cari împăratul Iosif II desființase seminarul și mănăstirea Bunevestiri dela Blaj, iar averea mănăstirii o dădu episcopului spre administrare, înlăturând cu totul pe călugări dela conducerea bisericii, Petru Maior începu să nu se mai simtă bine în mănăstire. Lui Samoilă Clain încă începu să-i fie greu a se mai supune fără șovăire prepozitului pus de episcop, sau chiar ales de ei, fără nici o nădejde de a ajunge cândva mai mult decât călugăr. Șincai nu avuse chemare călugărească niciodată, precum nici preoțească, ci el intră în mănăstire numai pentru a putea ajunge la studii în Roma. Toți trei deci, împreună cu unul Gherman din Petrilaca, cerură dela Papa Piu VI deslegare de voturi și ieșirea din mănăstire. Episcopul Bob auzi despre aceasta dela călugărul Ieronim din Călnic, din mănăstirea sfintei Treimi, la 19 Iunie 1784.

Cari vor fi fost motivele așternute papii n'am aflat până acum. Dar este știut că din patru, numai Petru Maior a fost deslegat de voturi, pentru că le făcuse prea de tânăr, când avea adică vârsta de 14 ani, și prin urmare nu era destul de copt la minte. Fu trimis ca preot în Reghin, unde ajunse și protopop.

Samoilă Clain și Gherman din Petrilaca fură siliți să rămână și pe mai departe în mănăstire, iar Șincai ieși cu dela sine putere, rămânând în postul său de director al școalelor primare, și lucrând la Cronica sa.

Samoilă Clain traduse sfânta Scriptură, pe care o tipări episcopul Bob, apoi mai scrise vreo alte șapte cărți mari de teologie, filosofie, predici și un dicționar în patru limbi: latină, română, nemțească și ungurească. Traduse și o mulțime de alte cărți din limba grecească și franceză.

Petru Maior ca paroh și protopop al Reghinului scrise „Istoria pentru începutul Românilor“, Istoria bisericească, gramatici și predici. Petru Maior în gramaticile sale caută să dovedească împotriva lui Sulzer, că poporul român este urmașul coloniștilor aduși de Traian pe aici la începutul veacului al doilea.

Intre timp, in Franța izbucni revoluția. La 21 ianuarie 1793 regele Ludovic XVI al Franței fu ucis, iar la 16 Octombrie același an și regina Maria Antoaneta, fiica Mariei Terezia și sora împăratului Iosif II. In același an fu ucis și regele Gustav al Svediei. Monarhii din Europa se cam puseră pe gânduri.

La 27 Iulie 1794 căzură teroriștii revoluționari din Franța, și capetele multora căzură sub secură. Monarhii mai prisseră inimă, și începură chiar a căuta pe aceia cari erau bănuți că ar fi avut oarecareși legături cu revoluționarii, ori gânduri de felul acela. In Austria și Ungaria, din August până in Decembrie fură arestate vreo 70 de persoane, dintre cari la cinci li-s-au tăiat capetele, iar alții au fost pedepsiți cu laibisoare pe toată viața.

In 1794 in Octombrie se făcu cercetare și in Ardeal la Aiud. Intre alții fu citat și Șincai, după cum însuși mărturisește (vorbele lui): de neamicii școalelor naționale, cari pe cali ascunse m'au sapat pe nedreptul pona ce m'au scos din postul de directoriu; inculpando-me ca aș fi partasiu uner principia periculoase germanice.

Rămas fără de slujbă, Șincai merse la contele Daniel Vass din Czege (Ungaria), unde rămase vreo 6 ani ca instructor in limba latină a fiilor aceluia. Pe la 1805 era corector la tipografia regească a universității din Buda, unde pe la 1808 și 1908 începu să publice cărți din Cronică sa in Calendarul dela Buda. Nu putu tipări însă numai partea care cuprindea întâmplările dintre anii 173—265 dela Hristos.

Trimise la 1790 manuscrisul la Cluj spre cenzurare, dar abatele Mártonfy raportă guvernului că lucrarea lui Șincai e vrednică de foc, iar scriitorul de furei.

Cronica lui Șincai s'a tipărit abia la 1853, adică după mai bine de 60 de ani, la Iași in Moldova, cu speșele principelui Ghica.

N. Lupu

Ce să sămănăm în pepiniere

Toată lumea are o mică pepinieră, melegar cum i-se zice in unele părți ale Ardealului după ungarie, unde s'au sămănat legumele cari s'au răsădit mai târziu. Ca să nu rămână aceste pepiniere goale peste vară, după ce s'au răsădit toate legumele, e bine să se sămene bostani de fript ori castraveți. Oricare din aceste două plante se fac foarte bine in pepiniere și ne dau roadă atât de îmbelșugată, încât se plătește să le sămănăm.

La ce-s bune urzicile

Nici nu și-ar da omul seama, cât sunt de folositoare urzicile. Inainte de toate din urzicile tinere se pregătește mâncare foarte bună și hrănitoare, întocmai ca și din spenot și din lobodă. Această mâncare groasă este foarte sănătoasă mai ales pentru copiii cari nu prea au sânge mult, că urzicile nu numai curăță ci și înmulțesc sângele.

Bune sunt urzicile apoi și pentru găini și puț. Ele se culeg și se toacă mărunt și se presară cu făină. Zama ce curge din urzicile astfel pregătite este puțin acridă și are însușirea de a omori pricinuitorii bozelor. De aceea puț hrăniți cu urzici nu se îmbolnăvesc.

De foarte mare preț sunt urzicile și pen-

tru bolnavii de reumă. In acest scop urzicile se culeg cu cotor cu tot, le băgăm într'o oală și vărsăm peste ele spirit, lăsându-le in acest spirit vreme de 3 săptămâni. Cu zama aceasta frecăm apoi bine părțile trupului cari ne dor. După frecarea repeșită cu această zămă durerile ne vor părăsi. Să nu bem însă din această zămă, că atrică stomaculul.

Cum să băgăm țevile cuptoarelor în horn

Când introducem țevă cuptorului în horn, trebuie să fim cu mare băgare de seamă cum o introducem. Inainte de toate să nu o împingem prea tare in horn, decât numai atâta ca să nu treacă de grosimea peretelui. Că dacă o vărăm prea tare, alerul nu trece destul de slobod prin ea și focul nu arde bine. In rândul al doilea să băgăm bine de seamă, că dacă introducem două țevi, dela două cuptoare, in horn, acelea să nu stea față in față, ci unul să fie mult mai sus decât celalalt. Dacă vom ținea cont de aceste două sfaturi, precum și de aceea ca hornul să fie totdeauna mai înalt decât acoperișul casei, lemnele vor arde bine in cuptoare și nu vom avea nici fum in casă.

Cărți nouă

P. Mihai Demeter: Pe-a timpul cărării, poezii, 1935—1938, Tipografia „Serafica” Săbdoani—Roman, 1939, 108 pagini format 21—13 cm. Prețul?

Călugărul franciscan din Moldova, P. Mihai Demeter, își publică in volum cele 58 poezii ale sale, scrise in anii 1935—1939 și împărțite in „pe-a timpul cărării”, in ode și in sonete, adăugând la ele încă cele 6 pe cari le numește „adaos”. Sunt poezii frumoase și drăguțe, pline de simțăminte cucernice, din cari poți vedea sufletul cu adevărat prețios al acestui călugăr. Cartea cuprindeși mai multe chipuri frumoase.

Victor I. Opreștu, O comoară a neamului: copiii. Deva, editura „Credință și avânt”, 1939, 24 pagini format 14—11 cm prețul Lei 5.

Di. Victor I. Opreștu vede marea pacoste ce ne amenință in Banat, unde, an de an mor mai mulți oameni decât se nasc, ceea ce arată cu statistica in mână, și scrie cărticica aceasta in care arată, pentru ce sunt copiii cea mai mare comoară. Cauzele, pentru cari mamele bănățene nu au copii, sunt: lăcomia de avere, durerile și necazurile împreunate cu nașterea și creșterea copiilor. Citii cărticica aceasta cât mai mulți și vă convingeți de marea primejdie ce ne amenință.

Icoană întru amintirea primei sfinte cuminecări, format 27—18 cm., tipărită de Librăria Diecezană Lugoj, prețul 6 Lei.

Este un obicei foarte bun in țările apusene ca întâia sfântă cuminecare să se facă cu mare paradă iar, copiii să primească câte o icoană pe care să se scrie, când și unde s'au cuminecat mai întâi, apoi să o bage in ramă și s'o păstreze toată viața, ca o amintire scumpă. Acest lucru l-a făcut și Librăria Diecezană din Lugoj scoțând această icoană, pe care vedem un preot îmbrăcat in odăjdii, cu potirul in mână, stând in fața iconostasului și cuminecând copilașii îmbrăcați in costumuri românești și cu cunună pe cap. Jur împrejurul icoanei e scris: „Cinei tale celei de taină astăzi fiul lui Dumnezeu părtaș mă primește”, iar din jos: „Intru amintirea primei sfinte cuminecări primite la in biserica română unită din de apoi loc pentru iscălitura preotului. E ceva lucru nou și bun la noi. Să le introducem!

Poșta gazetei

Radu Bertalou Dtru, Baia-Spric. Ați achitat pentru Of. paroh. Lei 150 ceea ce am trecut pe anul 1938.

Mereu Ioan preot, am primit suma de Lei 300, am trecut-o pe 1936 și 1937, mai restați pe 1938 Lei 10 și pe 1938 Lei 150.

Jarca Iosif Rusu, din Tria, am primit suma de Lei 165, neavând toți nr-ii din ziar dela 1 Ian. 939 nu putem să Vi-i trimitem. Vi-i vom trimite începând cu Nrul 24, de când se va socoti abonamentul.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Dusa Nicolae. Am primit suma de 75 Lei, care se repartizat-o după cum urmează: 75 Lei am trecut la restanța Dv. de pe 1937, deci mai restați pe 1938 Lei 150, pentru Di. Dusa din Cugir am trecut 75 Lei pe 1938 conform cererei Dv. de pe mandat.

Oficiul paroh. Tirșolt, aveți achitat pe 1938 cei 75 Lei iam trecut pe 1939.

Am primit:

Lei 75, Goga Petru, Of. parohial, Tirșolt, Bălta Arieș.

Lei 150, Oficiul paroh. Sighișoara, Goga Iosif, Școlomon Trif, Bucur Simion, Nicolae Todericlu.

Alte sume: Lupu Alexandru 62, Maria Palade 100, Simule Victor 190, Butnariu Ioan preot 100 Lei.

Publicațiune

Consiliul arhiepiscopesc ort. român din Sibiu, publică nonă licitație pentru darea in întreprindere a continuării lucrărilor de construcție a bisericii ortodoxe din Blaj.

Planurile, condițiunile și devizul-estimativ tip se pot vedea in fiecare zi între orele 8—12 in cancelaria Consiliului arhiepiscopesc ort. român din Sibiu, unde sunt a se înalta ofertele in scris până la 16 Iunie 1939.

Sibiu, la 1 Iunie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

(1186 1-1).

Judecătoria mixtă Dumbrăveni s. c. l.

No. 890—1939. cf.

Publicațiune

In urma comasării se transformează protocoalele funduare ale comunei Prod conform ord. 2579 din anul 1869. I. M.

Deodată cu lucrările acestea se va face inserierea dreptului de proprietate in temeiul posesiunii faptice conform legilor XXIX din 1886, XXXVIII din 1889 și XVI din 1891 având ca bază procedura prescrișă in legea XXIX din 1882.

In scopul acesta se vor începe verificările lucrărilor pregătitoare de transformare și procedura de rectificare cu stua de 6, luna Iunie anul 1939.

Prin urmare invit:

1. Pe toți cei interesați, ca la ședința de verificare să se prezinte in persoană ori prin împuternicitul legal și să-și înainteze obiecțiunile contra proiectului referitor la cărțile funduare noi. După transformarea definitivă a cărților funduare vechi nu se mai pot valida față de a treia persoană in bună credință excepțiuni cu privire la transcrierile greșite.

2. Pe toți aceia, cari in contra inserierii in foile funduare voiesc a înainta excepțiuni de reclamațiuni motivate, să se prezinte in decursul procedurii înainte delegatului judecătoresc să-și înainteze expunerile împreună cu documentele.

3. Pe toți aceia, cari au drept de proprietate asupra imobilelor, dar nu posed documentele de intabulare, ca să-și procure datele necesare conform dispozițiunilor din §§ 15—18 Art. XXX din 1886 și §§ 5, 6, 7 și 9 Art. XXXVIII din 1889 și astfel să-și documenteze drepturile astfel ca proprietarul încus in cărțile funduare să recunoască verbal inaintea delegatului judecătoresc înstrăinarea imobilului și să-și dea învoială, ca transcrierea să se facă pe neul proprietar. In caz contrar reclamanții nu-și pot valida drepturile pe calea aceasta.

4. Pe toți aceia, in a căror favoare sunt inserise in foile funduare drepturi de ipotecă sau alte drepturi, cari de fapt sunt atinse, să menea și pe proprietarii, cari voiesc să fie șterși de pe imobilele lor astfel de drepturi șterși, ca să și înainteze cererea in privința ștergerii inaintea comisiei.

Dumbrăveni, la 2 Maiu 1939.

(1182) 3—3 Șef-judecător: ss Dr. Ioan Lăzăreșcu